

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 1967/2006 og forordning (EU) 2017/2107

(COM(2018) 229 final — 2018/0109 (COD))

(2018/C 440/30)

Ordfører uden studiegruppe: **Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**

Europa-Parlamentets anmodning om udtalelse	2.5.2018
Rådets anmodning om udtalelse	14.5.2018
Retsgrundlag	Artikel 43, stk. 2, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Plenarforsamlingens beslutning	22.5.2018
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	5.9.2018
Vedtaget på plenarforsamlingen	19.9.2018
Plenarforsamling nr.	537
Resultat af afstemningen	181/1/3
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU støtter overordnet set Kommissionens forslag, der har til formål at omsætte henstilling 16-05 fra Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) til EU-ret, hvor der fastsættes en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet, og hvis formål er at opnå en biomasse for denne bestand svarende til et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) senest i 2031 med en sandsynlighed for at opnå denne målsætning på mindst 60 %.

1.2. Udvalget har kunnet konstatere, at Kommissionen ikke har begrænset sig til at omsætte henstillingen fra ICCAT, men derimod har indført en række punkter i sit forslag, der ikke fremgår af henstillingen, og som kan stille EU-fartøjerne dårligere konkurrencemæssigt i forhold til fartøjerne i tredjelande med kyster, såsom Marokko, Algeriet, Tunesien og Tyrkiet, der også anvender denne form for fiskeri. Af samme årsag og med henblik på at undgå mere alvorlige samfundsøkonomiske konsekvenser for europæiske arbejdsgivere og arbejdstagere end i andre lande opfordrer EØSU medlovgiverne til at tage hensyn til de særlige bemærkninger nedenfor.

1.3. EØSU opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og kystlandene ved Middelhavet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til fuldstændigt at udrydde drivgarn, som det har været forbudt at anvende siden 1998, med henblik på at forhindre ulovlig fangst og salg af sværdfisk i Middelhavet og indvirkningen heraf på markedet samt den ulige konkurrence for de fartøjer, der overholder standarderne.

2. Resumé af Kommissionens forslag

2.1. Som følge af den alarmerende situation for sværdfisk i Middelhavet (*Xiphias gladius*) vedtog ICCAT på sit årlige møde i 2016 henstilling 16-05, hvori der fastsættes en 15-årig genopretningsplan for denne art. Henstillingen indeholder regler for bevarelse, forvaltning og regulering af bestanden af sværdfisk i Middelhavet for at opnå en biomasse svarende til MSY inden 2031 med en sandsynlighed for at nå dette mål på mindst 60 %.

2.2. Det forslag til forordning, der er genstand for nærværende udtalelse, omsætter den omtalte henstilling, der har fundet direkte anvendelse siden 2017, til EU-ret, med henblik på at EU kan overholde sine internationale forpligtelser og garantere juridisk sikkerhed for operatørerne i forhold til de standarder og forpligtelser, som de er underlagt.

2.3. De primære elementer i genopretningsplanen er følgende: fastsættelse af en samlet tilladt fangstmængde på 10 500 tons, der skal reduceres gradvis; fastsættelse af en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse på en længde på 100 cm fra underkæbe til haledelingspunktet, eller en levende vægt på 11,4 kg eller 10,2 kg rensset vægt uden gæller og indvolde; fastsættelse af et maksimalt antal på 2 500 kroge, der må sættes eller medføres om bord på fiskerfartøjer; fastsættelse af en forbudsperiode på tre måneder fra den 1. januar til den 31. marts hvert år; fastsættelse af en begrænsning af antallet af fiskerifartøjer med tilladelse samt kontrolforanstaltninger i lighed med dem, der allerede eksisterer for almindelig tun.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU er enig i, at der er behov for at omsætte henstilling 16-05 fra ICCAT til EU-ret, og EØSU støtter derfor Kommissionens initiativ.

3.2. Udvalget har dog bemærket, at Kommissionens forslag går videre end selve ICCAT's henstilling og indfører nye krav, der ikke er indeholdt i henstillingen. I betragtning af at den pågældende bestand ikke kun udnyttes af EU-flåden, men også af de øvrige kystlande ved Middelhavet, hvad enten det er som direkte fiskeri, såsom Marokko, Algeriet, Tunesien og Tyrkiet, eller som utilsigtede fangster, finder udvalget det ikke hensigtsmæssigt at indføre disse yderligere foranstaltninger unilateralt, da dette kan skabe situationer med forskelsbehandling af EU-flåden og medføre samfundsøkonomiske konsekvenser for operatørerne i EU i forhold til de øvrige lande, der er aktive i fiskeriet.

3.2.1. I forhold til fremtidige forhandlinger opfordrer udvalget Kommissionen til at arbejde mere intensivt med tredjelændene i ICCAT for at opnå aftaler, der uden at forvrænge konkurrencen mellem fiskerne fremmer genopretningen af biomassen og overgangen til MSY-niveauet.

3.3. Udvalget minder Kommissionen om, at det har været forbudt at anvende drivgarn til at fange sværdfisk i Middelhavet siden 1998. I lyset af hvor stor indvirkning visse operatørers ulovlige anvendelse af disse drivgarn har på tilstanden af sværdfiskebestanden i Middelhavet, og hvor ulige konkurrence anvendelsen heraf skaber for de operatører, der overholder lovgivningen, anmoder EØSU Kommissionen, medlemsstaterne og de pågældende tredjelande om at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at udrydde denne anvendelse fuldstændigt.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Artikel 8, hvor der fastsættes en kapacitetsbegrænsning for redskabstyper, nøjes dog ikke med at omsætte det omtalte i punkt 6 i henstillingen fra ICCAT, hvori det fastsættes, at der i genopretningsplanens løbetid gælder en kapacitetsbegrænsning. I 2017 vil CPC'erne⁽¹⁾ begrænse antallet af fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter middelhavssværdfisk til det gennemsnitlige årlige antal fartøjer, der har fisket efter, holdt om bord, omladet, transporteret eller landet middelhavssværdfisk i perioden 2013-2016. CPC'erne kan dog beslutte at anvende det antal fartøjer, der har fisket efter, holdt om bord, omladet, transporteret eller landet middelhavssværdfisk i 2016, hvis dette tal er mindre end det gennemsnitlige antal fartøjer i perioden 2013-2016, men begrænser det til den mulighed, der resulterer i det laveste antal fartøjer. Udvalget anbefaler derfor at anvende den fulde ordlyd af punkt 6 i henstilling 16-05 fra ICCAT.

4.2. EØSU vurderer, at ordlyden af artikel 10, stk. 2, kan skabe forvirring, da det kan fortolkes som om, at der foreslås et totalt forbud mod linefiskeri, hvor henstillingen fra ICCAT i virkeligheden har til formål at forhindre fangst af unge sværdfisk, der fanges med små kroge, som anvendes af de fartøjer, der fanger hvid tun i Middelhavet. Udvalget foreslår derfor følgende ordlyd: »Til beskyttelse af middelhavssværdfisken gælder forbudsperioden for fiskeri efter hvid tun i Middelhavet (*Thunnus alalunga*) fra den 1. oktober til 30. november hvert år«.

4.3. Artikel 14, stk. 2, er en af de artikler, hvor Kommissionen er mere restriktiv end ICCAT's egen henstilling, da det fastsættes, at der yderligere kan »anvendes 2 500 afriggede kroge om bord på fiskerfartøjer i forbindelse med ture, der varer længere end to dage«. Heroverfor tillades det i punkt 18 i henstillingen, at de er tilriggede. Kommissionens forslag ville skabe et operativt problem for fartøjsbesætningerne, som hele tiden får flere og flere opgaver at udføre. EØSU anbefaler derfor, at udtrykket »afriggede« fjernes fra denne artikel, og at den i henstillingen benyttede ordlyd anvendes: »I forbindelse med ture, der varer længere end to dage, er det tilladt at medbringe yderligere et sæt tilriggede kroge, forudsat at de er tilstrækkeligt fortøjede og fastsurrede i de nederste kurve, så de ikke er lette at få adgang til.«

⁽¹⁾ Kontraherende parter i ICCAT-konventionen.

4.4. I artikel 18, stk. 2, fastsættes følgende: »Af kontrollensyn må transmissionen af FOS-data ⁽²⁾ fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter middelhavssværdfisk, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn.« Udvalget vurderer, at dette forslag kan medføre unødvendige yderligere omkostninger for fiskerne, og foreslår derfor, at der på baggrund af artikel 18, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik gives tilladelse til at afbryde fartøjsovervågningssystemet, når fartøjet er i havn, forudsat at det garanteres, at afbrydelse og start heraf sker med fartøjet i samme position.

4.5. I artikel 20, stk. 2, går Kommissionen igen videre end, hvad der fastsættes i henstilling 16-05 fra ICCAT. Således foreslår Kommissionen, at der som minimum er videnskabelige observatører om bord på 20 % af de pelagiske langlinefartøjer, der fisker efter sværdfisk i Middelhavet. Heroverfor fastsættes følgende i punkt 44 i ICCAT-henstillingen: »Hver CPC sikrer, at der er nationale videnskabelige observatører om bord på mindst 5 % af deres pelagiske langlinefartøjer med en længde overalt på over 15 meter, der fisker sværdfisk i Middelhavet.« EØSU finder det uberettiget og uforholdsmæssigt at sætte referencen op til 20 %, da der er tale om små fartøjer, som på grund af problemer med plads og omkostninger ville få alvorlige problemer med at kunne opfylde dette krav. Desuden kan fartøjer fra tredjelande fortsat nøjes med at efterleve de 5 %. Udvalget anbefaler derfor at bibeholde de obligatoriske 5 %, der kræves af ICCAT.

4.6. I artikel 24, stk. 2, fastsættes det, at førere af fiskerfartøjer i EU med en længde overalt på under 12 meter mindst fire timer før forventet ankomst i havn meddeler de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat en række oplysninger. I lyset af de problemer, som dette krav kan medføre for små fartøjer på visse tidspunkter, foreslår EØSU, at der tilføjes en sætning, som giver medlemsstaten mulighed for i særlige tilfælde at ændre fristen på fire timer for advisering. Der kan eksempelvis anvendes en ordlyd i lighed med den, der anvendes i artikel 31, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1627 om genopretningsplanen for almindelig tun: »Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-lovgivning må anvende en kortere meddelelsesfrist end den, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.«

Bruxelles, den 19. september 2018.

Luca JAHIER

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽²⁾ Fartøjsovervågningssystem.